

DR. BÁLINT PÉTER

1911–1998

Orvos, fiziológus, bölcsészdoktor, az MTA tagja, az orvosi élettan kutatója és oktatója. A Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Kara élettani tanszékének vezetője 1948-tól 1950-ig. A vesekeringés mechanizmusának és az akut veseelégtelenség patomechanizmusának nemzetközileg elismert kutatója.

Bálint Péter 1911. augusztus 26-án született Budapesten. Apja, Bálint Zoltán neves építőművész volt. Orvosi diplomáját a budapesti orvoskaron 1934-ben szerezte. Orvosi pályáját a Pázmány Péter Tudományegyetem élet- és körvegyni intézetében kezdte. 1936-ban bölcsészdoktorrá avatták. Nagybátyja hatására 1936-tól a pécsi belklinika gyakornoka, majd tanársegéde volt. Közben a keleti front hadikórházának orvos tisztjeként vett részt a háborúban. 1946-tól 1948-ig a budapesti I. számú belklinika főorvosa volt. 1948-tól 1950-ig mint a Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Kara élettani tanszékének vezető professzora tanított. 1950-ben kinevezték a Semmelweis Orvostudományi Egyetem élettani intézetének igazgatójává. 44 éven át oktatta az orvostanhallgatókat, 1981-ben nyugdíjba vonult, de 1994-ig még tanított.

Legendás híri tanár volt. Szakmailag lenyűgöző, mesteri felépítésű, sziporkázó stílusú előadásait mindig telt tantermekben tartotta. Oktatómunkáját a

szakmai igényesség és a lelkiismeretes felkészülés jellemezte. Élettani jegyzete legendás hiánycikknek számított. Komoly szaktekintély, szigorú, igényes vezető volt. Munkatársaitól logikusan felépített, szabad előadást követelt. Intézetében tíz egyetemi tanár, köztük két akadémikus, két rektor nevelkedett.

Fő kutatási területe a veseműködés szabályozása és az akut veseelégtelenség patomechanizmusa volt. Legszívesebben vesekutatónak nevezte magát. Témaköréből mintegy 200 tudományos közleménye jelent meg. Könyvei: *Klinikai laboratóriumi diagnosztika* (3. kiad., szerk., 1962), *Az élettan tankönyve* (1963), *Orvosi élettan I–II.* (1972). Monográfiái: *Aktuelle probleme der Nierenphysiologie* (1961), *Nierenclearance Technik, Bewertung, Ergebnisse in Klinik und Experiment* (1965), *A vese* (1966), *Normale und pathologische Physiologie der Nieren* (1969). Bizottsági tagja volt az MTA nephrologiai szekciójának, főszerkesztője az *Acta Physiologica Hungaricának*.

Bálint Pétert művelt, univerzális emberként ismerték. Anyanyelvi szinten beszélt németül, angolul, franciául, tudott oroszul, szerb-horvátul. Szerette a művészetet, zongorázott, kamarazenélt, aktívan sportolt: úszott, evezett, törözött, vívott. Kitűnő képességű, sokoldalú egyéniség volt.

1998. április 17-én, életének 87-ik évében hunyt el; április 30-án búcsúztatták a Fiumei úti sírkert akadémiai parcellájában.

Irodalom

Spät András: Bálint Péter (1911–1998). *Magyar Tudomány*, 1998. 43. 9. 1135–1136.